

Młodzież o sporcie – nieco liczb

Żadna szkoła nie powie nam, co świat zdziała w przyszłym roku, ale można nauczyć się paru rzeczy, które świat próbował zdziałać w przeszłości i gdzie nie podołał, a gdzie mu się powiodło.

H. Ford

Ważnym elementem każdego projektu jest jego ewaluacja. Dzięki niej można dowiedzieć się, czy zaplanowane wcześniej działania zostały przeprowadzone zgodnie z planem i przyniosły spodziewane rezultaty. Pozwala też na rozpoznanie słabych oraz mocnych stron realizowanego przedsięwzięcia, w związku z czym może służyć jako ważne narzędzie przydatne do dalszego podnoszenia efektywności pracy w jednostce, która podjęła się wdrożenia danego programu.

Dyrekcja Gimnazjum nr 3 w Tarnobrzegu i instytucje wspierające jego rozwój w sferze sportowego kształcenia młodzieży – Gmina Tarnobrzeg oraz Jacht Klub „Kotwica” – kończąc dwuletnią współpracę w ramach projektu „Sport i sztuka motorem rozwoju szkoły” i dokonując pogłębionej refleksji nad skutkami prowadzonych razem działań, oparty się na wynikach pisemnej ankiety wśród uczniów szkoły, czyli ich głównych adresatów. Badanie miało miejsce na początku czerwca 2012 roku, wzięli w nim udział zarówno chłopcy, jak i dziewczęta.

Wyniki ankiety wskazują, że zdecydowana większość uczniów Gimnazjum nr 3 w Tarnobrzegu, uczestników badania, lubi szkolne zajęcia wychowania fizycznego.

Analiza uzyskanych odpowiedzi pozwala dojść do przekonania, że przedstawioną im ofertę w zakresie obowiązkowego kształcenia sportowego gimnazjaliści uważają za satysfakcjonującą, co by świadczyło o naprawdę dużej skuteczności szkoły w osiągnięciu nadrzędnego celu, jakim jest pozyskanie dla aktywności fizycznej jak najszerszego grona uczniów. Mimo to 13% spośród nich ocenia, że jej dotychczasowy wysiłek zmierzający do skonstruowania nowoczesnego i atrakcyjnego programu zajęć ruchowych jest wciąż niewystarczający. Nie wolno tych głosów lekceważyć. Dla tych uczniów trzeba będzie w najbliższym czasie znaleźć nowe formy zajęć, jeszcze ciekawsze od już proponowanych.

Chcąc dowiedzieć się, czy i na ile młodzież jest zainteresowana dodatkowym wzrostem swej sprawności fizycznej, autorzy ankiety spytali jej uczestników o udział w sportowych zajęciach pozalekcyjnych. Okazało się, że z tej formy spędzania czasu korzysta co trzeci uczeń gimnazjum. Chociaż stopień zaangażowania uczniów w ponadprogramowy rozwój własnej aktywności ruchowej pozostaje na dość przyzwoitym poziomie, to wciąż jest na tym polu wiele do zrobienia. Jednym z ważniejszych zadań szkoły w najbliższej przyszłości powinno być zatem zintensyfikowanie wszelkich starań w celu powiększenia grona chętnych do podjęcia ponadobowiązkowego wysiłku sportowo-rekreacyjnego.

Do praktykowania sportu wyczynowego poza szkołą przyznało się 13% gimnazjalistów. W kręgu ich zainteresowania oprócz piłki nożnej znalazł się snowboard.

Diagnozie poddano również preferencje uczniów w zakresie ulubionych dyscyplin sportu i form aktywności ruchowej. Jeśli chodzi o ćwiczenia chętnie wykonywane przez młodzież na lekcjach, to na pierwszym miejscu znalazły się dwie gry zespołowe: piłka siatkowa (blisko 80% wskazań) i piłka koszykowa (prawie 70% wska-

zań). Na przeciwnym biegunie gimnazjaliści umieścili unihokej oraz piłkę ręczną. W obie te gry lubi grać po 20% spośród nich. Radość z możliwości uprawiania w szkole piłki nożnej wyraził jeszcze mniejszy odsetek młodzieży, bo tylko 14% ankietowanych. Podobne grono uczniów z zapałem uprawia gimnastykę sportową.

Dyscyplina sportu	% ankietowanych
Piłka siatkowa	80
Piłka koszykowa	70
Piłka ręczna	20
Unihokej	20
Piłka nożna	14
Gimnastyka sportowa	14

Tab.2. Dyscypliny sportu najchętniej uprawiane przez młodzież podczas lekcji wf-u .

Uzyskane wyniki wskazują na dużą zgodność między szkolnym programem kształcenia sportowego gimnazjalistów a ich realnymi potrzebami i priorytetami.

Prowadzona w szkole akcja informacyjna mająca uświadomić młodzieży wagę aktywności fizycznej dla ogólnej kondycji zdrowotnej człowieka przyniosła pozytywny skutek. Gimnazjaliści dobrze rozumieją znaczenie ruchu dla ich codziennego samopoczucia. Przygniatająca większość (80%) głosi, że przedkłada wypoczynek czynny nad bierny.

Niepokoić musi jednak fakt, że co piąty nastolatek nadal pozostaje przy błędnych przeświadczeniach i w czasie wolnym preferuje bezruch, a nie ruch. Szkoła powinna wobec tego nadal prowadzić wśród uczniów promocję aktywnego stylu życia. Znane i stosowane dotąd przez nią metody oddziaływania należałoby zintensyfikować i wzbogacić o kolejne narzędzia perswazji. Nie w pełni do tej pory wykorzysta-

nym środkiem jest – jak pokazuje doświadczenie – organizowanie imprez stwarzających okazję do uprawiania gier, zabaw i ćwiczeń ruchowych wspólnie przez młodzież i dorosłych.

Spośród dodatkowych form aktywności sportowo-rekreacyjnej proponowanej przez szkołę gimnazjaliści cenią sobie bardzo wspólne przejażdżki rowerowe, długie biegi bądź spacery. Za odbywaniem wycieczek rowerowych po najbliższej okolicy opowiada się 32% uczniów, a rajdów pieszych i spacerów – 25%. Tenis stołowy zna i chce praktykować 13% ankietowanych. Za najatrakcyjniejszą formę pozalekcyjnej aktywności ruchowej w oczach młodzieży uchodzi jachting. Choć w szkolnych warsztatach żeglarskich wzięła udział zaledwie kilkunastoosobowa grupka uczniów, to sport ten podoba się aż 53% ogółu badanych.

Rodzaj aktywności	% ankietowanych
Tenis stołowy	13
Biegi i spacery	25
Jazda rowerem	32
Żeglarstwo	53

Tab.3. Formy pozalekcyjnych aktywności sportowo-rekreacyjnych oferowanych przez szkołę i preferowanych przez młodzież.

Na sukces żeglarstwa jako formy ruchu, którą uczniowie chcieliby praktykować, złożyło się szereg czynników. Jednym z nich jest zapewne walor nowości. Nigdy wcześniej szkoła nie miała możliwości, aby zapewnić młodzieży tego rodzaju aktywność. Nie bez wpływu na wyniki przeprowadzonego badania pozostaje również fakt, że o odbywających się w gimnazjum warsztatach żeglarskich całe środowisko zostało szeroko poinformowane za pośrednictwem dostępnych placówce środków masowej komunikacji (strony internetowej, szkolnej gazetki, lokalnych publikatorów, okolicznościowych plakatów i ulotek). Ich uczestnicy zawsze wysoko oceniali nabyte przez siebie pod okiem fachowców umiejętności zachowania się na wodzie, o czym opowiadali rówieśnikom przy różnych okazjach, na przykład podczas corocznie organizowanych przez placówkę dni otwartych. Samo Jezioro Tarnobrzeskie, sztuczny akwen powstały na miejscu wyrobiska po nieistniejącej już kopalni siarki, na którym

spędzili wiele godzin, ogółowi mieszkańców miasta i okolicy udostępnione zostało zaledwie trzy lata wcześniej. Rozciągające się wokół niego tereny ciągle podlegają procesowi zagospodarowania i z tego choćby względu budzą żywe zainteresowanie. Coraz większą uwagę miejscowej populacji zaczynają też przykuwać sporty wodne.

Uwzględniając rezultaty omawianej ankiety, w celu dłuższego podtrzymania efektów zakończonego projektu sportowego rozwoju młodzieży jego realizatorzy postanowili zwrócić się do jednostki nadzorującej szkołę o wypracowanie razem z jej dyrekcją takich rozwiązań organizacyjnych, które pozwoliłyby obok innych zajęć ruchowych na stałe włączyć do jej oferty także żeglarstwo.